

hos os lige saa intelligente som andre Steder i Landet. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem i det hele taget kan fremsætte en Bemærkning, der rummer en vis Tvivl i saa Henseende. Sagen er ikke den, at vi ikke er i Stand til under nogen som helst Form at ordne vore Forhold indenfor den samme Ramme, som man har kunnet i andre Landsdele; men derovre er vi nu en Gang kommet ind i et bestemt Spor, som alle indenfor Husmandsforeningen og Landboforeningen anser for at være det bedste, og naar vi er naaet til en Form, som vi er tilfredse med, og som vi ikke synes med nogen Ret kan kritiseres, saa vil vi helst beholde denne Form, og saa mener vi, det er et Tilbagekridt at tvinge os ind i en anden, og vi bekæmper dette Tilbagekridt, ikke fordi vi, hvis dette Ændringsforslag forkastes, staar ganske udenfor Muligheden af at ordne vore Omsætningsforhold paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade, men fordi vi foretrækker den Form, vi hidtil har anvendt gennem vor Salgsforening. Derfor vil jeg ligesom den ærede Ordfører for Udvalget (Hans Nielsen [Viborg Amts 1ste Valgkreds]) anbefale Ændringsforslag Nr. 3 til det høje Tings Velvillie.

At jeg ogsaa havde ønsket andre Ændringer i Lovforslaget, har jeg indenfor Udvalget ikke lagt Skjul paa. Særlig kunde jeg ønske, at Bestemmelsen om, hvilke Varer der maa sælges ved disse Auktioner, udvidedes noget. Jeg vilde have sat megen Pris paa, om Skoveffekter var kommet med. Men den Tanke har ikke vundet Gehør indenfor Udvalget, og jeg har derfor ikke insisteret paa at faa et Ændringsforslag i den Retning frem til Afstemning i dette høje Ting; da jeg vilde anse det for umuligt at faa et blot nogenlunde respektabelt Mindretal til at stemme for det efter den Stilling, Udvalget har taget.

I øvrigt betragter jeg Lovforslaget som en ganske foreløbig Foranstaltning og vil benytte Lejligheden til at udtale min Glæde over, at der efter det samlede Udvalgs og den højtærede Justitsministers Stilling til Spørgsmaalet om en Revision af vor samlede Auktionslovgivning er Udsigt til, at denne Sag kan fremmes. Der er jo stillet en Kommission i Udsigt, og jeg haaber, at denne snart maa blive nedsat, og at den maa fremme Arbejdet saa meget, at det er muligt, at den foreløbige Tilstand, der tilvejebringes ved dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, snart maa blive afløst af en endelig Ordning;

der betyder en Revision af de nugældende meget forældede Auktionsbestemmelser. Med disse Ord skal jeg anbefale ganske specielt at stemme for Ændringsforslag Nr. 3, som er stillet af et Flertal indenfor Udvalget, og for Ændringsforslag Nr. 4, som er stillet af hele Udvalget.

Justitsministeren (Zahle): Af de stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde Ændringsforslag Nr. 1 om en ændret Affattelse af § 1. Derimod maa jeg anbefale at stemme imod Ændringsforslag Nr. 2, som jo for øvrigt vil være bortfaldet, hvis Ændringsforslag Nr. 1 vedtages. Der er saa stillet et særligt Forslag om Bornholm. Det hedder deri, at „hvor særlige Landsdelsforhold taler derfor, kan Justitsministeren bemyndige en særlig Organisation af Landbrugere til at afholde Auktioner efter de i denne Lov givne Regler.“, og det er af en æret Taler blevet sagt, at dette var et Brud paa Lovens Princip, thi Lovens Princip var, at det var Husmandsforeninger og Landboforeninger, der skulde have disse Rettigheder. Jeg tror, at naar vi skal tale ganske ærligt om denne Sag, skal man ikke alt for meget paaberaabe sig Husmandsforeninger og Landboforeninger. Hele denne Sag er for længe siden kommet ud af det Spor, i hvilket Husmandsforeningerne og Landboforeningerne oprindelig bragte den og holdt den, nemlig til kun at dreje sig om saadant noget som Indkøb og Bortauktionering af gode Avlsdyr og lignende. Dette begyndte man med, men derefter har smarte og energiske Inkassatorer og Forretningsfolk eller smaa Banker, som Banken i Odde, faaet fat i denne Sag og bragt den meget for langt ud i Forhold til den bestaaende Lovgivning. Derved har disse smarte Folk bragt en Række Landboforeninger og Husmandsforeninger i stor Forlegenhed, idet disse, anførte af disse Inkassatorer, har foretaget sig Ting, som var i Strid med den bestaaende Lovgivning, og det sande Motiv til en Lovgivning paa dette Omraade er, at man vil redde Landboforeningerne og Husmandsforeningerne ud af den meget alvorlige og pinlige Klemme, de er bragte i af disse smarte Forretningsfolk og Banker. Naar jeg ser saaledes paa Sagen, kan jeg ikke have noget imod, at man imødekommer Bornholm, hvor særlige Forhold gør sig gældende, hvor altsaa Inkassatorerne har faaet ordnet Forholdene paa en noget anden Maade. Men for min Skyld kunde der i og for sig lige saa gerne staa „Bornholm“ som „særlige Landsdele“